

УДК 347.23

*Данильченко Юрій Семенович,
старший викладач кафедри господарського
та транспортного права юридичного
факультету
Інституту управління та технологій
Державного університету інфраструктури та
технологій,
м. Київ, Україна*

ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТІВ З ДЕЯКИХ ПИТАНЬ ФУНКЦІОНУВАННЯ МІЖБАНКІВСЬКОГО ВАЛЮТНОГО РИНКУ УКРАЇНИ

***Анотація.** В дослідженні досить ґрунтовно розглянуто правову історію питання та проаналізовано цілий ряд нормативно-правових актів та їх норм щодо питання про обов'язковий продаж частини надходжень в іноземній валюті та деяких питань функціонування міжбанківського валютного ринку України, що дало змогу відслідкувати еволюцію позиції законодавця та регулятора з цих питань та змін відповідного понятійного апарату, що супроводжували таку еволюцію.*

На прикладі багатьох нормативно-правових актів на рівні закону, ряду постанов Уряду України, Правління Національного Банку України різних років автором зроблено порівняльний аналіз норм законодавства, що регулювало і регулює питання про обов'язковий продаж частини надходжень в іноземній валюті та деяких питань функціонування міжбанківського валютного ринку України в різні часи та його структури.

Автором детально розглядаються правові механізми реалізації повноважень банків в процедурі обов'язкового продажу частини надходжень в іноземній валюті та деякі технічні питання функціонування міжбанківського валютного ринку України і дотичні до них, що мають правові наслідки.

Автором детально розглянуто також питання щодо проблеми обов'язкового продажу частини надходжень в іноземній валюті в особливий період.

В статті розглядається ряд близьких до теми питань, а саме автором зазначені: алгоритм дій банків та їх клієнтів з моменту надходження валютної виручки на розподільчі рахунки банків до моменту зарахування гривневого еквіваленту на поточні гривневі рахунки клієнтів після проходження процедури купівлі/продажу валюти на міжбанківському валютному ринку України. Розглядається ряд інших проблемних питань.

Ключові слова: обов'язковий продаж частини надходжень в іноземній валюті, розмір обов'язкового продажу надходжень в іноземній валюті, міжбанківський валютний ринок України, Системи підтвердження угод на валютному ринку України, Класифікатор іноземних валют.

Summary. The study thoroughly examines the legal history of the issue and analyzes a number of legal acts and their norms on the issue of compulsory sale of

foreign currency proceeds and some issues of functioning of the interbank foreign exchange market of Ukraine, which made it possible to track the evolution of the legislator's position and regulation these issues and the changes in the corresponding conceptual apparatus that accompanied such evolution.

On the example of many legal acts at the level of law, a number of resolutions of the Government of Ukraine, the Board of the National Bank of Ukraine for various years, the author made a comparative analysis of the norms of legislation that regulated and regulates the issue of compulsory sale of foreign currency receipts and some issues of functioning of the interbank currency. market of Ukraine at different times and its structure.

The author discusses in detail the legal mechanisms for exercising the powers of banks in the procedure of obligatory sale of part of foreign currency proceeds, as well as some technical issues related to the functioning of the interbank foreign exchange market of Ukraine and related to them having legal consequences.

The author also discussed in detail the issue of compulsory sale of a portion of foreign currency receipts in a special period. The article deals with a number of issues close to the topic, namely the author deals with: the algorithm of actions of banks and their clients from the moment of receipt of foreign exchange earnings to the bank's distribution accounts until the moment of hryvnia equivalent transfer to the current hryvnia accounts of customers after passing the procedure of buying / selling foreign currency on the interbank market Of Ukraine. A number of other problematic issues are considered.

Keywords: obligatory sale of a part of receipts in foreign currency, size of obligatory sale of receipts in foreign currency, interbank foreign exchange market of Ukraine, Confirmation of agreements in the foreign exchange market of Ukraine, Classifier of foreign currencies.

Питання має свою досить довгу історію. Норма обов'язкового продажу валютних надходжень з'явилася в 90-х роках і була чинною до 2005 року. В 2012 році вона була відновлена. Нині, дякуючи валютній лібералізації, скасована постановою Правління Національного Банку України (далі – НБУ). В межах цього дослідження є можливість зупинитися лише на короткому аналізі деяких знакових нормативно-правових актів з цих питань.

Так, до прийняття Закону N 295/97-ВР від 03.06.97 р. на підставі статті 4 Декрету Кабінету Міністрів України від 19 лютого 1993 року №15-93 “Про систему валютного регулювання і валютного контролю” (далі - Декрет 16-93) [1] усі надходження на користь резидентів у іноземній валюті (100 %) підлягали обов'язковому продажу через уповноважені банки на міжбанківському валютному ринку України.

Проте у свій час деякі такі надходження обов'язковому продажу не підлягали, зокрема кошти в конвертованій валюті, придбані на міжбанківському валютному ринку України через уповноважені банки та інші кредитно-фінансові установи, що мали ліцензію НБУ на здійснення валютних операцій протягом терміну, встановленого валютним законодавством для розрахунків з нерезидентами та кошти в іноземній валюті, одержані фізичними особами - резидентами, включаючи оплату праці, за винятком коштів, одержаних від

підприємницької діяльності. Далі Декретом 16-93 була запроваджена 50% обов'язкова продаж надходжень в іноземній валюті на міжбанківському валютному ринку України.

За деякий час, спільною постановою Кабінету Міністрів України та НБУ від 10.09.1998 р. N 1413 «Про затвердження Антикризисних заходів фінансової стабілізації» [2], з метою недопущення неконтрольованого розвитку ситуації на фінансовому ринку, зменшення безпосереднього впливу російської фінансової кризи, вжиття термінових заходів щодо соціального захисту населення було запроваджено обов'язковий 50-відсотковий продаж валютних надходжень від здійснення лише експортних операцій для збільшення надходжень на валютний ринок та розширення можливостей імпортерів у придбанні валюти. В вересні 1998 року НБУ своїм листом встановив, що на період до стабілізації ситуації на валютному ринку України 50 відсотків надходжень в іноземній валюті першої групи Класифікатора іноземних валют (затверджений постановою Правління НБУ України від 04 лютого 1998 року № 34) (далі – Класифікатор іноземних валют) [3] на користь резидентів - юридичних осіб підлягали обов'язковому продажу через уповноважені банки та кредитно-фінансові установи на Українській та Кримській міжбанківських валютних біржах у порядку, встановленому НБУ, за винятком випадків, передбачених у цій постанові. Обов'язковому продажу не підлягали кошти в іноземній валюті першої групи Класифікатора іноземних валют, зокрема, таких, що надходили у вигляді кредитів (позик, фінансової допомоги), що перераховувалися з метою здійснення інвестицій.

Згодом на підставі Постанови Правління НБУ N 26 від 22.01.99 «Про внесення доповнень до постанови Правління Національного банку України N 349 від 04.09.98 "Про введення обов'язкового продажу надходжень в іноземній валюті на користь резидентів - юридичних осіб" перелік звільнень було доповнено пунктом: "з) що надходять безкоштовно у вигляді добровільних пожертвувань".

Своїм листом N 13-124/879 від 20.03.2000 НБУ надіслав витяг з Постанови Правління НБУ від 9 березня 2000 року N 93 «Про внесення змін до Постанови Правління Національного банку України від 04.09.98 N 349», яка набула чинності з 28 березня 2000 року у зв'язку з прийняттям Закону України від 17.02.2000 «Про усунення дискримінації в оподаткуванні суб'єктів підприємницької діяльності, створених з використанням майна та коштів вітчизняного походження» і визнав такими, що втратили чинність, підпункт «ї» та останній абзац пункту 1 Постанови Правління НБУ від 04.09.98 N 349. При цьому у свій час уповноважені банки зобов'язані були купувати іноземну валюту на міжбанківському валютному ринку України за дорученням і за рахунок своїх клієнтів-резидентів з метою забезпечення виконання зобов'язань резидентів, які впливали з статті 5 Декрету 16-93.

Правовідносини, які виникали при безготівковій купівлі іноземної валюти регулювалися тоді Постановою Правління НБУ № 127 від 18.03.99 «Про затвердження Правил здійснення операцій на міжбанківському валютному ринку України», якою затверджені Правила здійснення операцій на міжбанківському валютному ринку України. Цією постановою були визнані такими, що втратили чинність Правила здійснення операцій на

міжбанківському валютному ринку України, затверджені Постановою Правління НБУ від 15.04.98 № 150. НБУ визначив структуру міжбанківського валютного ринку, а також порядок та умови торгівлі іноземною валютою на міжбанківському валютному ринку України.

Операції на міжбанківському валютному ринку України дозволялося здійснювати лише суб'єктам цього ринку (далі - суб'єкти ринку), до яких належали лише НБУ, уповноважені банки та уповноважені фінансові установи (далі – уповноважені банки).

Суб'єкти ринку купували іноземну валюту для власних потреб і за дорученням клієнтів (резидентів і нерезидентів) з метою перерахування іноземної валюти за межі України у випадках, передбачених цими Правилами, та в інших випадках, що не суперечать чинному законодавству України та нормативно-правовим актам НБУ. Операції з купівлі-продажу іноземної валюти за іноземну валюту здійснювалися суб'єктами ринку на міжнародних валютних ринках та/або на міжбанківському валютному ринку України за угодами.

Здійснення розрахунків за операціями з купівлі-продажу іноземних валют першої групи Класифікатора іноземних валют за гривні між уповноваженими банками за непідтвердженими угодами заборонялося. Підтвердженою вважалась угода, за якою обидва її учасники під час Торговельної сесії отримали взаємні підтвердження засобами «Системи підтвердження угод на міжбанківському валютному ринку України Національного банку України».

До початку Торговельної сесії уповноважений банк як за рахунок коштів своїх клієнтів, так і за рахунок коштів, що йому належали, виконував заявки та доручення своїх клієнтів, а також задовольняв власні потреби на купівлю-продаж іноземних валют першої групи Класифікатора іноземних валют. Незадоволені потреби клієнтів, а також власні потреби щодо купівлі-продажу цих іноземних валют уповноважений банк включав до зведеної заявки на участь у Торговельній сесії (далі - заявка).

Заявка на участь у Торговельній сесії мала подаватися до НБУ в день проведення Торговельної сесії до її початку. Уповноваженому банку заборонялося брати участь у Торговельній сесії без отримання підтвердження НБУ про прийняття заявки. Найпоширенішою підставою для купівлі іноземної валюти на міжбанківському валютному ринку України при розрахунках з нерезидентами за торговельними операціями вважався, зокрема, договір з нерезидентом, оформлений відповідно до вимог чинного законодавства України, або інший документ, який згідно з чинним законодавством України мав силу договору. Іноземна валюта, яка була придбана у встановленому порядку через уповноважені банки на міжбанківському валютному ринку України, повинна була бути використаною резидентом протягом п'яти робочих днів з часу зарахування її на його поточний рахунок на цілі, вказані в заяві на купівлю іноземної валюти.

Куплена іноземна валюта першої групи Класифікатора іноземних валют могла перераховуватися резидентом для виконання власних зобов'язань перед нерезидентами лише з поточного рахунку в іноземній валюті, що визначений резидентом як рахунок, з якого здійснювалися перерахування купленої на міжбанківському валютному ринку України іноземної валюти, з метою виконання зобов'язань резидента перед нерезидентами в цій іноземній валюті.

У разі порушення резидентами строків, передбачених вище придбана іноземна валюта продавалася уповноваженим банком протягом п'яти робочих днів на міжбанківському валютному ринку України. При цьому позитивна курсова різниця, що могла виникнути за такою операцією, щоквартально направляла до Держбюджету, а негативна відноситься на результати господарської діяльності.

У разі повернення на адресу резидента коштів в іноземній валюті, що були куплені на міжбанківському валютному ринку України та перераховані на користь нерезидента, у зв'язку з тим, що взаємні зобов'язання частково або повністю не виконані, ці кошти не могли використовуватися з іншою метою і підлягали продажу з розподільчого рахунку згідно з вимогами зазначеними вище. Уповноважений банк зобов'язаний був продавати без доручення клієнтів усі надходження на користь клієнта в іноземній валюті, що підлягають згідно з чинним законодавством України продажу на міжбанківському валютному ринку України, протягом п'яти банківських днів, починаючи з дня зарахування таких надходжень на розподільчий рахунок (окрім деяких винятків).

Кошти в іноземній валюті, які були зараховані на розподільчий рахунок і не підлягали згідно з чинним законодавством України продажу на міжбанківському валютному ринку України, уповноважений банк мав перераховувати на поточний рахунок клієнта без його доручення не пізніше п'яти банківських днів з часу зарахування цих коштів на розподільчий рахунок.

Продаж за дорученням клієнта його власних коштів в іноземній валюті уповноважений банк мав здійснювати протягом п'яти банківських днів з часу списання цих коштів з поточного рахунку клієнта. Обмеження щодо строку продажу іноземних валют не поширювалося на іноземні валюти, які не належали до першої групи Класифікатора іноземних валют.

Гривневий еквівалент проданої на міжбанківському валютному ринку України іноземної валюти в усіх випадках мав бути зарахованим на основний поточний рахунок власника коштів не пізніше двох банківських днів після надходження на кореспондентський рахунок відповідної суми в гривнях.

Суб'єкти ринку, а також валютні біржі при проведенні безготівкових операцій з купівлі-продажу іноземної валюти на міжбанківському валютному ринку України отримували комісійну винагороду від клієнтів, як правило, у гривнях.

При здійсненні операцій купівлі-продажу іноземної валюти на міжбанківському валютному ринку України з метою здійснення розрахунків за торговельними операціями уповноважені банки повинні були вимагати від резидентів відповідний пакет документів. Після одержання від клієнтів зазначених документів уповноважений банк формував реєстр, що містив у собі, зокрема, інформацію про: податковий орган, в якому взято на облік резидента, дата та номер реєстрації; номери та дати договорів або інших документів, що були підставою для придбання іноземної валюти. Зазначений реєстр щоденно, на паперових (усі примірники) та магнітних носіях з копіями відповідних документів, що були підставою для здійснення операцій купівлі іноземної валюти на міжбанківському валютному ринку України, не пізніше 14-ї години подавався на розгляд до податкового органу, де уповноважений банк був взятий

на облік, до 14-ї години наступного робочого дня засобами електронного зв'язку надсилав реєстр відповідному регіональному управлінню НБУ.

Регіональне управління НБУ при отриманні реєстру від податкового органу до 17-ї години цього самого дня надсидало отриману інформацію до відповідного уповноваженого банку. Отриманий засобами електронного зв'язку від регіонального управління НБУ реєстр був підставою для здійснення операцій купівлі іноземної валюти на міжбанківському валютному ринку України.

Як видно з викладеного компетенція уповноважених банків в сфері регулювання примусового продажу визначеної НБУ частини валютної виручки, порядок придбання іноземної валюти для розрахунку з нерезидентом за зовнішньоекономічними контрактами на міжбанківському валютному ринку і сам порядок його діяльності були дуже детально врегульованими.

Згодом НБУ на підставі норми статті 387 (Валютна виручка від зовнішньоекономічної діяльності) Господарського кодексу України отримав право на запровадження вимоги щодо обов'язкового продажу частини надходжень в іноземній валюті.

А ст. 25 Закону України “Про Національний банк України” від 20 травня 1999 року № 679-XIV запровадження НБУ на строк до шести місяців вимоги щодо обов'язкового продажу частини надходжень в іноземній валюті та зміна строків розрахунків за операціями з експорту та імпорту товарів були визнані одними з основних економічних засобів і методів грошово-кредитної політики в регулюванні обсягу грошової маси.

Регулятивна діяльність НБУ в цих сферах стала ще більш динамічною з часу окупації Криму та початку бойових дій на Донбасі. Так, пунктом 2 Постанови Правління НБУ від 14.05.2013 № 163 “Про зміну строків розрахунків за операціями з експорту та імпорту товарів і запровадження обов'язкового продажу надходжень в іноземній валюті” (зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 14 травня 2013 року за № 718/23250) було встановлено вимогу щодо обов'язкового продажу на міжбанківському валютному ринку України надходжень в іноземній валюті із-за кордону на користь юридичних осіб, які не є уповноваженими банками, та фізичних осіб - підприємців. Вимога щодо обов'язкового продажу поширювалась на надходження в іноземній валюті 1-ї групи Класифікатора іноземних валют та в російських рублях.

Уповноважений банк зобов'язаний був попередньо зараховувати надходження в іноземній валюті, на які поширюється вимога щодо обов'язкового продажу, на окремий аналітичний рахунок балансового рахунку 2603 “Розподільчі рахунки суб'єктів господарювання” (далі - розподільчий рахунок) та здійснити обов'язковий продаж надходжень в іноземній валюті в установленому НБУ розмірі без доручення клієнта, не пізніше ніж на наступний робочий день після дня зарахування таких надходжень на розподільчий рахунок.

Також була встановлена вимога щодо обов'язкового продажу на міжбанківському валютному ринку України надходжень із-за меж України в іноземній валюті на користь фізичних осіб (резидентів та нерезидентів) у сумі, що дорівнює або перевищує в еквіваленті 150 000 гривень за місяць та внесені зміни до Правил здійснення за межі України та в Україні переказів фізичних осіб за поточними валютними неторговельними операціями та їх виплати в

Україні, затверджених постановою Правління НБУ від 29 грудня 2007 року № 496 за якими виплата переказу (переказів), що надійшов (надійшли) в іноземній валюті з-за кордону на користь фізичної особи, у сумі, що дорівнює або перевищує в еквіваленті 150 000 гривень за місяць, здійснюється в гривнях і зараховується на поточний рахунок отримувача переказу (переказів).

Постановою Правління НБУ від 14.05.2013 року № 164 “Про встановлення розміру обов’язкового продажу надходжень в іноземній валюті” було встановлено, що надходження в іноземній валюті 1-ї групи Класифікатора іноземних валют та в російських рублях, на які поширюються вимоги пункту 2 Постанови № 163, підлягають обов’язковому продажу на міжбанківському валютному ринку України в розмірі 50 процентів.

Як відомо, 7 лютого 2019 року набув чинності Закон України “Про валюту і валютні операції”, що містить правові норми, які є джерелом нового валютного законодавства і щодо питань, які досліджуються. Так, в ст. 12 Закон встановив, що НБУ за наявності встановлених ознак має право запровадити відповідні заходи захисту, а серед них - обов’язковий продаж частини надходжень в іноземній валюті у межах, передбачених його нормативно-правовими актами. Також Закон встановив, що торгівля валютними цінностями здійснюється на валютному ринку України та на міжнародних валютних ринках виключно через уповноважені установи, які отримали ліцензію на таку діяльність відповідно до ст. 9 Закону умови та порядок торгівлі іноземною валютою та банківськими металами на валютному ринку України визначаються нормативно-правовими актами НБУ.

За пунктом 3 Положення про перелік заходів захисту, порядок та критерії їх запровадження, подовження та дострокового припинення, затвердженого Постановою Правління НБУ від 02.01.2019 № 4 (далі – Положення) [7] НБУ за наявності встановлених ознак має право запроваджувати такий захід захисту, як обов’язковий продаж частини надходжень в іноземній валюті у межах, передбачених нормативно-правовими актами НБУ.

Відповідно до пункту 24 розділу III Положення про заходи захисту та визначення порядку здійснення окремих операцій в іноземній валюті, затвердженого Постановою Правління НБУ від 02.01.2019 № 5 (далі – Положення) [4] обов’язковому продажу на валютному ринку України підлягали надходження в іноземній валюті:

1) із-за кордону на користь юридичних осіб-резидентів, які не є банками, фізичних осіб-підприємців, іноземних представництв (крім офіційних представництв), а також на рахунки, відкриті в банках для ведення спільної діяльності без створення юридичної особи;

2) на території України з поточних рахунків юридичних осіб-нерезидентів (крім інвестиційних рахунків) на користь юридичних осіб-резидентів, які не є банками, фізичних осіб-підприємців, іноземних представництв (крім офіційних представництв), а також на рахунки, відкриті в банках для ведення спільної діяльності без створення юридичної особи.

За нормою пункту 25 Положення ці надходження в іноземній валюті, підлягали обов’язковому продажу на валютному ринку України банкам та/або НБУ з 07 лютого 2019 року до 28 лютого 2019 року (включно) у розмірі 50

відсотків, з 01 березня 2019 року - у розмірі 30 відсотків. Решта надходжень в іноземній валюті залишається в розпорядженні резидентів та нерезидентів і використовується ними з урахуванням положень валютного законодавства.

За пунктом 26 Положення обов'язковому продажу на валютному ринку України не підлягали, зокрема, надходження в іноземній валюті, що надійшли для здійснення іноземних інвестицій в Україну, як благодійна допомога на користь її набувачів, як помилковий переказ та в інших випадках. При чому вимога щодо обов'язкового продажу поширювалась на надходження в іноземній валюті 1 групи Класифікатора іноземних валют і в російських рублях.

Положення також встановлювало, що банк зобов'язаний попередньо зараховувати надходження в іноземній валюті, на які поширювалась вимога щодо обов'язкового продажу, на розподільчий рахунок та здійснити обов'язковий продаж надходжень в іноземній валюті без доручення клієнта виключно наступного робочого дня після дня зарахування таких надходжень на розподільчий рахунок. Для цього банк до 19.00 поточного дня мав подати з використанням засобів Системи підтвердження угод на валютному ринку України НБУ розгорнуту заявку щодо загального обсягу обов'язкового продажу іноземної валюти, запланованого на наступний робочий день.

18 червня 2019 року своєю постановою №78 “Про внесення зміни до Положення про заходи захисту та визначення порядку здійснення окремих операцій в іноземній валюті” Правління НБУ розділ III Положення про заходи захисту та визначення порядку здійснення окремих операцій в іноземній валюті, затвердженого постановою Правління НБУ від 02 січня 2019 року №5 виключило, чим було скасовано вимогу про обов'язковий продаж частини надходжень в іноземній валюті.

Постанова Правління НБУ від 02.01.2019 № 1 “Про затвердження Положення про структуру валютного ринку України, умови та порядок торгівлі іноземною валютою та банківськими металами на валютному ринку України” [6] затвердила відповідне Положення, яке встановлює структуру валютного ринку України, загальний порядок та умови торгівлі іноземною валютою та банківськими металами на валютному ринку України.

Положення, зокрема, встановлює, що валютний ринок України - це сукупність відносин у сфері торгівлі валютними цінностями в Україні між суб'єктами валютного ринку України, між суб'єктами ринку та їх клієнтами, між суб'єктами ринку і НБУ, а також між НБУ і його клієнтами. Відповідно до Положення - Система підтвердження угод на валютному ринку – це комплекс організаційно-технічних засобів, який забезпечує підтвердження договорів (угод) про купівлю-продаж іноземної валюти й банківських металів за гривні, що укладаються між НБУ та банками, а також банками між собою. Суб'єктами ринку є такі, що отримали відповідну ліцензію банки, небанківські фінансові, установи оператори поштового зв'язку. Положенням імперативно встановлюється, що торгівлю іноземною валютою та/або банківськими металами на валютному ринку України дозволяється здійснювати виключно НБУ та суб'єктам ринку або через таких суб'єктів.

У відповідності до пункту 10 Положення банки, зокрема, здійснюють купівлю, продаж, обмін іноземної валюти та/або банківських металів на

валютному ринку України. Постановою Правління НБУ від 02 січня 2019 року №10 затверджено Правила функціонування Системи підтвердження угод на валютному ринку України (далі – Правила) [5], які визначають загальний порядок функціонування Системи підтвердження угод на валютному ринку України. Відповідно до Правил Система підтвердження угод функціонує в робочі дні з понеділка до п'ятниці (включно) з 9.00 до 19.00 за київським часом.

НБУ установлює час подачі банками заявок на участь у Системі підтвердження угод для здійснення операції з купівлі/продажу іноземної валюти з НБУ у повідомленні про проведення валютної інтервенції, яке надсилається банкам засобами електронної пошти. Банки подають заявки на участь у Системі підтвердження угод для проведення операцій з купівлі/ продажу іноземних валют з НБУ, якщо така вимога ним встановлена. Банк у заявці на участь у Системі підтвердження угод для здійснення операції з купівлі/продажу іноземної валюти з Національним банком зазначає інформацію, необхідну для участі у валютній інтервенції. Банки здійснюють підтвердження угод з купівлі/продажу іноземної валюти з НБУ за допомогою Системи підтвердження угод, якщо для підтвердження угод НБУ використовуються засоби цієї системи.

Література

1. Декрет Кабінету Міністрів України від 19 лютого 1993 року №15-93 “Про систему валютного регулювання і валютного контролю”.
2. Спільна постанова Кабінету Міністрів України та НБУ від 10.09.1998 р. N 1413 «Про затвердження Антикризових заходів фінансової стабілізації».
3. Класифікатор іноземних валют (Постанова Правління НБУ України від 04 лютого 1998 року № 34.
4. Постанова Правління НБУ від 02.01.2019 № 5 “Про затвердження Положення про заходи захисту та визначення порядку здійснення окремих операцій в іноземній валюті”.
5. Постановою Правління НБУ від 02 січня 2019 року №10 затверджено Правила функціонування Системи підтвердження угод на валютному ринку України
6. Постанова Правління НБУ від 02.01.2019 № 1 “Про затвердження Положення про структуру валютного ринку України, умови та порядок торгівлі іноземною валютою та банківськими металами на валютному ринку України”
7. Положення про перелік заходів захисту, порядок та критерії їх запровадження, подовження та дострокового припинення, затвердженого Постановою Правління НБУ від 02.01.2019 № 4